

Motion

1983/84:2737

Kjell Mattsson och Elving Andersson

Turist- och rekreationspolitiken m. m. (prop. 1983/84:145)

Rekreationspolitiken påverkas av en rad olika faktorer. Dit hör sysselsättningen, bytesbalansen med andra länder, strävan efter att ge alla människor möjlighet till rekreation, skattepolitiska regler för fritidshus, avvägningen mellan skydd av natur och vårt utnyttjande av naturen för rekreation m. m. Under ett antal år har rekreationsfrågorna varit föremål för omfattande utredningar. Fritidsboendekommittén, rekreationsberedningens rapport om planeringen i primära rekreationsområden och TUREK:s utredningar om organisationen på statlig nivå samt betänkandet Turism och näringsliv, är de viktigaste.

Under åren efter 1975 års riksdagsbeslut har de sociala målen starkt framhävts, ibland t. o. m. till förfång för utbyggnaden inom sektorn. I proposition 145 läggs tyngdpunkten mycket starkt på valutabalans, sysselsättning och företagsekonomi. Vi anser dessa tre mål värdefulla men de bör inte utesluta att de medel samhället ställer till förfogande används på ett socialt riktigt sätt. Detta kan åskådliggöras med det sätt på vilket kustområdena behandlas. Alla utredningar konstaterar att de mest attraktiva semesterområdena är kusterna, speciellt västkusten, Öland och Gotland. Det borde då vara ett självklart inslag i rekreationspolitiken att ge stöd till dessa områden så att uppbyggnaden av en bra servicenivå blir möjlig. Tyvärr måste vi konstatera att regeringens förslag motarbetar denna även "socialt" viktiga utveckling. Eftersom inga speciella anslag ställs till förfogande blir turistnäringen även i fortsättningen hänvisad till lokaliseringspolitiska och arbetsmarknadspolitiska medel. För rekreationspolitiskt viktiga delar av landet som ligger utanför stödområden finns endast det sistnämnda att tillgå.

I propositionen nämns på s. 12, andra stycket, att stöd till olika investeringar skall kunna ske endast om de medverkar till att förlänga säsongen för befintlig turistverksamhet. Denna restriktiva skrivning måste riksdagen avvisa. Den kommer annars att vara ett effektivt hinder mot verkligt berättigad utbyggnad i de områden som har behov av större mottagningsmöjlighet, speciellt ensäsongområden.

Riksdagen bör besluta att intressanta investeringar i turism får ske med stöd av arbetsmarknadsmedel även utanför stödområden. I detta måste ingå att det skall vara möjligt att genomföra även stora satsningar såsom det i rekreationsberedningens rapport nämnda Ertseröd i Tanums kommun. Ett sådant projekt kan inte genomföras med bidrag helt styrda av arbetskraftsförhållandena i orten utan måste ha möjligheter att få beslut

om kontinuerlig byggnadsverksamhet till dess att projektet är färdigt.

Rekreationspolitiken påverkas av beslut på en rad områden. Dit hör

- beskattningen av uthyrning av privata fritidshus,
- beskattningen av förmånen för att man disponerat fritidsbostad ägd av personalstiftelser och liknande organisationer,
- beskattningen av andelsägda semesterbostäder,
- förmånsvärde för eget bruk av semesterbostäder som uppförts för uthyrning,
- mervärdesskattereglernas utformning som drar gräns mellan enkla campingstugor = fria från moms och fritidshus, s. k. träkor = momsskyldiga,
- andelsäggande av fritidshus borde stimuleras. Fritidsboendekommitténs förslag om att göra bostadsrättslagstiftningen tillämplig på andelsägda stugor borde genomföras.

Regeringen går helt förbi dessa frågor. I centerns kommittémotion läggs förslag om ändring av skattefritt belopp till 8 000 kr. m. m. De övriga av oss nämnda frågorna bör regeringen få i uppdrag att framlägga förslag om för riksdagen.

I centerns kommittémotion yrkas också avslag på en turistisk strukturplan över branschstudier. Speciellt efter det omfattande utredningsarbete som bedrivits i de primära rekreatiomsområdena — och som regeringen inte alls tar ställning till — måste förslag på nya strukturutredningar mötas med starkt motstånd. Vi behöver mera handling — inte mera utredningar.

Avslutningsvis vill vi ifrågasätta om begreppet primära rekreatiomsområden fyller någon funktion. Motiven för dessa var dels att reservera mark, dels att samhällets stöd skulle styras dit. Markens användning styrs av riktlinjerna för fysisk riksplanering och den kommunala översiktsplaneringen. Statens stöd styrs inte till områdena och regeringen värjer sig mot förslag att prioritera mellan områdena. Begreppet primära rekreatiomsområden är därför i dag överflödigt och bör utgå.

Med hänvisning till vad vi ovan anført hemställer vi

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om användningen av arbetsmarknadspolitiska medel i särskilt viktiga semesterområden,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om samlad översyn av vissa skattefrågor och ändringar i bostadsrättslagstiftningen för andelsägda fritidshus,
3. att riksdagen beslutar att riktlinjen "primära rekreatiomsområden" upphävs.

Stockholm den 28 mars 1984

KJELL A. MATTSSON (c)

ELVING ANDERSSON (c)

